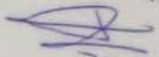

Γιαννης ΚΒΒ

22-11-2003

Σημειώματα

“Μη λιθοβολήτε το Φανάρι”,
επαναλαμβάνει και ο Γ. Χιονίδης...

ΚΕΝΤΡΙΚΗ
ΔΗΜΟΤΙΚΗ
ΒΕΡΟΙΑΣ

9495
0

13 Νοεμβρίου 2003

Βέροια

ΔΗΜΟΣΙΟ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΒΕΡΟΙΑΣ

(1αν)

ΔΩΡΕΑ

Γράφει ο Γιώργος Χ. Χιονίδης

“Μη λιθοβολήτε το Φανάρι”,

επαναλαμβάνει και ο Γ. Χιονίδης...

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

Αριθ. Πρωτοκόλλου 119.599

Ημερ. Παραλαβής 2-6-2005

Τοξινόμ. αριθμός 281.9495

"Αγαπητέ φίλε Ι.Α.Κ.

Γνωρίζεις, ότι δεν γράφω πλέον, εδώ και έναν χρόνο, περίπου.

Όμως, αναγκάζομαι, πάλι, να παραβιάσω άθελά μου αυτή την απόφασή μου, διότι υπάρχει σοβαρή αιτία, δηλαδή ο κίνδυνος να οριστικοποιηθεί ένα νέο και δίστρατο χάσμα του Ελληνισμού, άσχετα με τον βαθμό της θρησκευτικότητας των ατόμων.

Εννώς, βέβαια, το αποκορύφωμα της διενέξεως μεταξύ του Οικουμενικού Πατριαρχείου και της Εκκλησίας της Ελλάδας και στην ουσία ανάμεσα στον κ.κ. Βαρθολομαίον και στον κ. Χριστόδουλο, δύο μεγάλων πλοίων, που πλέουν συγχρόνως σε μικρή λίμνη, όπως γράφηκε. Και θυμάμαι μεν ότι ο "Γέρος της Δημοκρατίας", ο Γεώργιος Παπανδρέου, τόνοισε - όπως πάντα μοναδικά και ανεπανό-

ληπτα - τον κίνδυνο που διατρέχει, όταν ασχολείσαι με θέματα της Εκκλησίας: καίει ή λερώνει, ανάλογα, σαν το αναμμένο ή σβησμένο κάρβουνο, αλλά πρέπει να μη σιωπήσω, έστω και αν με στοιχίσει η θέση, που θα πάρω. "Συνηθισμένα", άλλωστε, "τα βουνά από τα χιόνια", ιδιαίτερα όταν λέγεσαι... Χιονίδης.

Έχω δε και τη σχετική αφορμή, δηλαδή τα συνεχή, δυσμενή (για τον κ.κ. Βαρθολομαίον) σχολία σου στην αγαπητή μας "Βέροια", όπως, π.χ., το τελευταίο, στο οποίο είναι, πάλι, έκδηλη η απέχθειά σου για τον Οικ. Πατριάρχη (ακολουθώντας και την... ηθικότατη - δήθεν - θεούσα "Αυριανή"!)), διότι υπηρέτησε στον τουρκικόν στρατό, μια και ήταν - είναι

Τούρκος υπήκοος (όπως, όμως, και όλοι οι Έλληνες της Κωνσταντινουπόλεως, της Ίμβρου και της Τενέδου, σύμφωνα με τη Συνθήκη της Λωζάννης, αντίστοιχα

δε και οι τουρκογενείς (Μουσουλμάνοι) Έλληνες πολίτες της Ανα-

τολικής Θράκης υπηρετούν χρόνια τώρα στον ελληνικόν στρατό, ακόμα και (πιστεύω) ως αξιωματικοί του.

Και διερωτώμαι, γιατί, τότε, πριν 15 χρόνια, ο κ. Χριστόδουλος πρωτοστατούσε, ως μητροπολίτης Δημητριάδας, για την άρση του Αυτοκέφαλου και την υπαγωγή και της Εκκλησίας, πέραν των "Νέων Χωρών" στο Οικ. Πατριαρχείο, εξαιτίας της εκκλησιαστικής περιουσίας;

Άρα, δεν υπάρχει καμία (υπαιτισσόμνη, βέβαια)... "προδοσία" (!!) της Ελλάδας.

Τέλος, ελπίζω, πως δεν θα παρασυρθώ (ως ιστορικός, εξάλλου) από το γεγονός ότι (το 1995) μου έχει απονεμηθεί (μετά εισήγηση του Μητροπολίτη μας, άλλωστε) το τιμητικό (οφίκιο) αξίωμα "Άρχων Νοτάριος της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας" (της Κωνσταντινουπόλεως).

Νομίζω, ότι θα διάβασες στα δημοσιεύματα του Τύπου, ότι η διένεξη αρχίζει από το... 1833 (δηλαδή πριν 180 χρόνια!!), όταν η Αντιβασιλεία του Όθωνα θέλησε να κατευθύνει και την Εκκλησία. Έτσι, "πραξικοπημαστικώς" (από την άποψη του Εκκλησιαστικού Δικαίου) ανακήρυξε τούτη σε Αυτοκέφαλη, χωρίς τη συναίνεση του Οικουμενικού Πατριαρχείου, της "μητρός" Εκκλησίας, που πόνεσε από τη διπλά αγενή "θυγατέρα" (από άποψη της συμπεριφοράς και του Γένους). Τέλος, μετά 17 χρόνια (το 1850), υπήρξε συνεννόηση, έγκριση και "τακτοποίηση", από την άποψη του Κανονικού και του Εσωτερικού Δικαίου.

Η τέτοια, απαράδεκτη, συμπεριφορά της Ελλαδικής Εκκλησίας, συρρίκνωσε το Οικουμενικό Πατριαρχείο, της (σύμφωνα με τις αποφάσεις των Οικουμενικών Συνόδων) "πρωτόθρονης" Εκκλησίας της Ορθοδοξίας, αφού το κακό παράδειγμα της Ελλάδας ακολούθησαν ύστερα και οι άλλες Εκκλησίες των Βαλκανίων, όπως της Βουλγαρίας, της Σερβίας και της Ρουμανίας, πριν καν απελευθερωθούν (που σιγά σιγά αυτοανακηρύχθηκαν μέχρι και σε Πατριαρχεία), με τελευταία την Εκκλησία της ψευτο-"Μακεδονίας", των Σκοπίων, με την οποία, ο κ. Χριστόδουλος, διατηρεί θερμές και ειδικές επαφές σχέσεις, αν και εμφανίζεται και ως ένθερμος πατριώτης!!

Υπάρχουν δε σαφείς ενδείξεις, ότι η έκλογή του κ. Χριστόδουλου στον θρόνο της Αθήνας (προέδρου δε και της Ιεράς Συνόδου, η οποία, νομοκανονικά, θεωρείται ως διευθύνουσα, με βάση "το Συνοδικό Σύστημα") σήμανε και την αρχή μιας νέας προσπάθειας του χαρισματικού αλλά υπερβολικά φιλόδοξου μέχρι και ασυγκράτητα ματαιόδοξου ιεράρχη να αλλάξει και το "εδικό καθεστώς (από το 1928) των "Νέων Χωρών" (που είναι παιλιότατος όρος, ο οποίος συμπληρώνει αιώνα, περίπου, κατά το "Παλιά Ελλάδα" σε σύγκριση με τη Βόρεια κ.τ.λ.), όσο και της Κρήτης, της Δωδεκανήσου και του Αγίου Όρους, ώστε να είναι, ο κ. Χριστόδουλος, ο πρώτος σ' ολόκληρη τη χώρα μας.

Και βέβαια μια τέτοια συνταύτιση, των γεωγραφικών ορίων του Κράτους και της Εκκλησίας, είναι λογική και καταρχήν αυτονόητη. Όμως, υπάρχουν, συχνά, εξαιρετικές περιπτώσεις, που επέβαλαν περίεργες διαφοροποιήσεις. Και για να μην πηγαίνω μακριά, θυμίζω, ότι χωριά της περιοχής της Νάουσας, του νομού της Ημαθίας, υπάγονται και τώρα στην εκκλησιαστική δικαιοδοσία της Μητροπόλεως της Έδεσσας-Πέλλας, ενώ, αντίθετα, χωριά του νομού της Θεσσαλονίκης ανήκουν στη Μητρόπολη της Βέροιας-Νάουσας, γι' αυτό προστέθηκε τελευταία και (το συχνά υποτονικά αναγραφόμενο ή και σιωπηρά παραλειπόμενο) Καμπανιάς, επισκοπής, που ήταν χρόνια με μεταβαλλόμενη έδρα. Η περιοχή Μελίκης δε, είναι γνωστό, ότι υπαγόταν στην Επισκοπή Κίτρους (Κατερίνης). Μια και είσαι Ναουσαίος, θυμίζω ακόμα και τα μοναστήρια του Τιμίου Προδρόμου της Νάουσας και τελευταία του Αγίου Γεωργίου Περιστερέωτα του Ροδοχωρίου, τα οποία δεν υπάγονται, ωσαύτως, στη Μητρόπολή μας.

Συνεπώς, αυτές οι... ανορθογραφίες και οι ιδιορρυθμίες είναι "αναγκαίον κακόν"...

Στην περίπτωση, όμως, του Οικουμενικού Πατριαρχείου της Κωνσταντινουπόλεως συντρέχουν και εθνικοί λόγοι, για να μη μειωθεί-εξαφανιστεί το ποίμνιό του:

Μετά τη Μικρασιατική Καταστροφή και τις στη συνέχεια απηνείς διώξεις (4 τουλάχιστον) του ελληνογενούς πληθυσμού (ιδίως το 1955 και ύστερα) της "Πόλης" και των δύο νησιών, περιορίστηκε απελπιστικά η δικαιοδοσία του σε ανθρώπινο υλικό.

Το "Φανάρι" μπορεί να έδωσε την αφορμή για να προκύψει ο αντίστοιχος "Φαναριωτισμός" (με όσα καλά ή, μάλλον, κακά σημαίνει, υποδηλώνει και υπαινίσσεται - εμπεριέχει ο όρος), όμως είναι ιστορικά αναμφισβήτητο, ότι διαδραμάτισε, στον κανόνα ή συνήθως, τον ρόλο και του... φαναριού, που φώτιζε-καθοδηγούσε ή γλίτωνε σαν φάρος το πλοίο (μακριά από τις Συμπληγάδες) ολόκληρης της Ορθοδοξίας των τουρκοκρατούμενων Βαλκανίων και ιδιαίτερα του χειμαζόμενου Ελληνισμού, των ραγιαδών ("των Ρουμ", κατά τον προνοητικόν Μωάμεθ). Έτσι, ενώ το ελληνικό Έθνος βρισκόταν σε χειμερινή νάρκη, το αντίστοιχο Γένος μας διατηρήθηκε μεταξύ υπάρξεως και ανυπαρξίας (βλέπε και την επισήμανση του αριστερού δημοσιογράφου κ. Βασ. Πάκου στην "κυριακάτικη Αυγή", της 9/11/2003, σελ. 47, στη στήλη του "Κατά τα λοιπά": "...το Φανάρι αποτέλεσε ιστορικά τον πνευματικό (και τον εθνικό) φάρο του γένους...").

Και από τα Αρχαία της Μητροπόλεως μας (που αποδελτίωσα, σε τρεις μήνες, στην αρχή του 1960) και του Οικουμενικού Πατριαρχείου της Κωνσταντινουπόλεως (που μελέτησα κ.τ.λ., για 31 ημέρες, το 1997), επιβεβαιώνεται, ότι, πυκνά-συχνά, το "Φανάρι" ήταν εκείνο, που "έσωζε την κατάσταση", (δηλαδή την... ακατοστασία), όταν οι τουρκικές αρχές και της Βέροιας ή και της Θεσσαλονίκης αυθαιρετούσαν ή αδιαφορούσαν. Ήταν το τελευταίο, σωτήριο συχνά, αποκούμπι. Δεν πρέπει να ξεχνιέται και

αυτός ο ιστορικός, εθνικοθρησκευτικός ρόλος του, που σχετιζόταν και με το να ελέγχει, ακόμα, τον δεσποτισμό μερικών, κακών μητροπολιτών ή καινοτικών αρχόντων. Ας αναγνωρίσουμε, συνεπώς, και την όποια αγαθή συμβολή του στη διατή-

ρηση της υισόσβηστης φλόγας του ελληνικού Γένους σ' εκείνα τα δίσεχτα (500) χρόνια, άσχετα με τη θρησκευτικότητα ή την έλλειψη τέτοιας του ακριβοδίκαιου ιστορικού μελετητή. Οι κακές εξαιρέσεις μερικών (πολλών ή λίγων) Πατριαρχών δεν εξαφανίζουν την ιστορική αλήθεια και την εθνική πραγματικότητα...

Αλλά και στα τελευταία χρόνια είναι έκδηλη η απεγνωσμένη προσπάθεια του Πατριαρχείου της Μόσχας (παράβαλε και όσα λέγονταν στην Τουρκοκρατία, για τη σωτηρία από το "Ξανθόν γένος", δηλαδή από τους Ρώσους) να υποκαταστήσει -αντικαταστήσει το Οικουμενικό Πατριαρχείο της Κωνσταντινουπόλεως, ώστε να αποκτήσει τούτο την πρωτοκαθεδρία σ' ολόκληρη την Ορθοδοξία, ακόμα και στην Ευρώπη ("όπου γης"), την οποία επιθυμεί να αφελληνοποιήσει, βασιζόμενο και στην κοινή (σλαβική) εθνοκαταγωγή των υπόλοιπων λαών της Βαλκανικής (κυρίως της Βουλγαρίας και της Σερβίας αλλά και των Σκοπίων). Στη Βουλγαρία δε κυκλοφόρησε τελευταία και γραμματόσημο, όπου η Μονή Ζωγράφου του Αγίου Όρους τοποθετείται στη... Βουλγαρία!!

Οι Τούρκοι, επίσης, θα ήθελαν να "Ξεπετάξουν" το Οικουμενικό Πατριαρχείο, το οποίο πιέζεται, 17 αιώνες μετά την ίδρυσή του, να εγκαταλείψει έρρημα και τα οστά των άμπολλων δολοφονηθέντων Πατριαρχών, Μητροπολιτών, ιερωμένων και μη, Ελληνορθόδοξων, χωρίς το "Φανάρι" και το φανάρι του Γένους, των "Γκιαούρηδων". (Να θυμίσω, ότι και το 1997, έριξαν

φανατικοί Τούρκοι βόμβα εναντίον των γραφείων κ.τ.λ., τραυματίστηκε δε μάλιστα ένας διάκος (υπογραμματέας) και ήμουν τυχερός διότι είχα εγκαταλείψει πριν λίγες μέρες το δωμάτιό μου, όπου φιλοξενήθηκα και τις δύο φορές).

Αλλά, αντί άλλων πολλών, θα θυμίσω στον κ. Χριστόδουλον, τι έγραφε, ο ίδιος, ως μητροπολίτης της Δημητριάδας (Βόλου):

Το 1989, δημοσίευσε άρθρο στην εκκλησιαστική εφημερίδα "Ορθόδοξος Τύπος" (που αναδημοσιεύτηκε στην "Απογευματινή της Κυριακής", πριν 4 μήνες), το οποίο τιτοφόρησε "Μη λιθοβολείτε το Φανάρι", όπου μνημούσε το Οικ. Πατριαρχείο και τόνιζε τον μέγιστον κίνδυνο, που δημιουργείται, όταν αμφισβητείται ο ιστορικός-εθνικός και εκκλησιαστικός ρόλος του. Βέβαια, αρχιεπίσκοπος ήταν, τότε, ο Σεραφείμ και δεν τον διακατείχε ακόμα η σφοδρή επιθυμία του να γίνει ο πρώτος πατριάρχης (!!) της ενιαίας, ελληνικής εκκλησίας...

Για να μη δε νομσθεί, ότι υπερβάλλω και διαβάλλω τον κ. αρχιεπίσκοπο, θυμίζω όσα διηγήθηκε ο ίδιος στα κανάλια της ελληνικής τηλεόρασεως, πως στη Ρουμανία (αν θυμάμαι σωστά), που είχε επισκεφθεί (το 2002, μάλλον), τον αποκάλεσαν "Έλληνα Πατριάρχη" και τούτο προκάλεσε τα μειδιάματά του, χαράς ασφαλώς για το λάθος, που τον ικανοποίησε, γι' αυτό και δεν παρέλειψε να το μνημονεύσει ειδικά (βλέπε αναφορά του περιστατικού και από τον Ημαθιώτη συγγραφέα-εκδότη κ. Θανάση Γεωργιάδη, στη στήλη του στο περιοδικό "Πανσέληνος", της εφημερίδας "Μακεδονία", τεύχος 215, της 19.10.2003, σε σημειώμά του με υπότιτλον "Η μεγάλη Εκκλησία εν αιχμαλωσία", δηλαδή τον τίτλο του κλασικού βιβλίου του Άγγλου, διεθνούς κύρους, Βυζαντινολόγου Στίβεν Ράνσιμαν, που πέθανε, σχεδόν αιωνόβιος, προσφάτως).

Στη δε "Ελευθεροτυπία" της 1.11.2003, σελ. 75 (στήλη του "Ιού"), αναδημοσιεύτηκαν αποσπάσματα άλλοι άρθρου, του τότε, μητροπολίτη, πάλι, Δημητριάδας κ. Χριστόδουλου, που πρωτοδημοσιεύτηκε στην εφημερίδα της Αθήνας "Το Βήμα", της 2.7.1995 ("Γιανίς ολντού"), όπου έγραφε και τα εξής:

"Η σημασία του ρόλου αυτού (του Οικουμ. Πατριαρχείου) τονίζεται και με την ολονέν και μεγαλύτερη αισθητοποίηση της

συντονιστικής αρμοδιότητας του Πατριάρχου ως Πρωτοθρόνου της Ορθοδοξίας. Οι ανά τον κόσμο Ορθόδοξες Εκκλησίες αναγνωρίζουν στο Φανάρι αυτήν την αρμοδιότητα, που μόνον θελοτυφλούντες ανιστόρητοι μπορούν να αμφισβητούν..."

Ακόμα, επισήμανε ο κ. Χριστόδουλος:

"Η αναζωπύρωση του Ισλαμικού Ριζοσπαστισμού στην Τουρκία τρομοκρατεί σήμερα τους Δυτικούς. Το Οικουμενικό Πατριαρχείο όμως αποτελεί την ενοποιητική δύναμη όλων των ορθόδοξων λαών των Βαλκανίων και την εγγύηση της ομαλής και ειρηνικής γειτνίασής των με το Ισλάμ, όπως το έχει περίτρανα αποδείξει η Ιστορία".

Υστερα, σημείωσε ο κ. Χριστόδουλος:

"Ο ρόλος σήμερα της Ορθόδοξης Εκκλησίας για τη διαμόρφωση της ευρωπαϊκής ταυτότητας και φυσιογνωμίας είναι αποφασιστικός και αδιαμφισβήτητος. Και πρωτοποριακή η συμβολή του Οικουμενικού Πατριαρχείου σ' αυτή τη διαδικασία", όπως, και: "Το Πατριαρχείο είναι ένας ευρωπαϊκός πυρήν. Αποτελεί τον αρχαιότερον εν ενεργεία οργανισμό θεσμόν που εδρεύει εις τα Βαλκάνια σήμερον και εμμένει εις το μήνυμα της οικουμενικής αγάπης και αλληλεγγύης και εμπνέει σεβασμόν εις την ανθρωπίνην προσωπικότητα πέραν οιαδήποτε διακρίσεων. Ουδέποτε το Πατριαρχείον υπήρξεν θεσμός μίας εθνοφυλετικής μόνον κατευθύνσεως", ή επινούσε τον νεοεκλεγέντα,

τότε, Βαρθολομαίον, γράφοντας και τα εξής: "Ο Πατριάρχης, με την διακρίνουσαν αυτόν παρρησία και τόλμη, υψώνει κάθε τόσο την φωνή της αληθείας, διαλύοντας μύθους και ανακαλώντας στην τάξη"...

Και, όμως, ο κ. Χριστόδουλος, ως αρχιεπίσκοπος πλέον, δεν συναγωνίζεται μόνο αλλά και ανταγωνίζεται πλέον το Οικουμενικόν Πατριαρχείο, και στην Ευρώπη, αφού άνοιξε πολυτελή γραφεία στις Βρυξέλλες, αμφισβητώντας και ανατρέποντας τα όσα έγραφε για τον ρόλο του Οικουμενικού Πατριαρχείου και του κ.κ. Βαρθολομαίου παγκοσμίως και ιδιαίτερα στην Ευρώπη. Μάλιστα, έφθασε μέχρι και του απαράδεκτου σημείου, τελευταία, σε' εκκλησιαστικό συνέδριο, στην Κρήτη, να συμπλεύσει, πρωταγωνιστώντας μάλιστα, με τον Πατριάρχη της Ρωσίας κ. Αλέξιο, προκειμένου να μην εκδοθεί κήφισμα των συνέδρων, με το οποίο να αναγνωρίζεται το Φανάρι ως πρωτοστατούν στην Λυρώπη, καθόσον αφορά στην Ορθοδοξία!!

Ο κ. Χριστόδουλος είναι, επαναλαμβάνω, χαρισματικός, αλλά και άμετρα φιλόδοξος-ματαιόδοξος, αμετροεπής και κυκλοθυμικός. Δεν δεσμεύεται ούτε και από τα γραφτά του, λησμονώντας ότι "χρειάζεται καλή μνήμη ύστερα από ένα ψέμα" (Π. Κορνέιγ), αλλά, προσθέτω, πολύ περισσότερο, μετά πολλούς επαίνους του για κάποιον άλλον. Γιατί, αλλιώς, είμαι υποχρεωμένος να γράψω, ότι δεν παίρνει άριστα μονάχα σε αντιδημοκρατικές και τακτικίστικες συμπεριφορές αλλά, ακόμα, καταλήγει και σε παπαδίστικα τεχνάσματα ή και "παπατζήδικα κόλπα", όπως όπως τα αποκαλεί ο σοφός λαός μας (:"Εδώ παπάς, εκεί παπάς, πού είναι ο παπάς;")...

Και αν δεν σιωπούν εναντίον του αρκετοί ακόμα και η συντριπτική πλειονοψηφία των καθηγητών των Θεολογικών κ.τ.λ. Σχολών των Πανεπιστημίων μας) είναι, διότι τα γεγονότα, που εμφανίζονται είναι επικίνδυνα, όχι, μονάχα, για την Ορθοδοξία αλλά και για το Έθνος μας, για το Γένος μας, για τον Ελληνισμό...

Δεν είναι, συνεπώς, επιτρεπτό να τα αντιπαρέρχαστε ασχολίαστα, όλοι όσοι πιστεύουμε, ότι αξία και σημασία έχουν, προέχουν, οι θεσμοί και όχι οι ματαιόδοξοι κάτοχοι οιασδήποτε εξουσίας, όταν, μάλιστα, κάποιον κατάχρησή της σε βάρος των πρώτων.

Άρα, κ. Χριστόδουλε, "μη λιθοβολήτε το Φανάρι" και συνεπώς μην πετροβολήτε και τον κ.κ. Βαρθολομαίον...

10 Πέμπτη 20 Νοεμβρίου 2003

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας για την εκκλησιαστική διένεξη

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας απάντησε (με ημερομηνία 17 Νοεμβρίου 2003) αναλυτικά στον κ. Γ. Χιονίδη, σε σχέση με το "Σημείωμά" του: "Μη λιθοβολήτε το Φανάρι", το οποίο δημοσιεύτηκε στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας.

Από την ουσιαστική, ενδιαφέρουσα και αποκαλυπτική, άρα και σημαντική, απάντηση του κ. Προέδρου, δημοσιεύεται, μονάχα, η αρχή της, διότι ο συνεργάτης μας κρίνει, ότι δεν πρέπει να τη δώσει στο φως της δημοσιότητας ολόκληρη, χωρίς την άδεια του κ. Στεφανόπουλου:

"Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Αγαπητέ Γιώργο,

Κι εγώ πιστεύω πως κανονικώς [διευκρινίζεται, ότι η έννοια του επιρρήματος είναι, σ' αυτή την περίπτωση: από την άποψη των Κανόνων της Εκκλησίας, του Κανονικού Δικαίου], ηθικώς και ιστορικώς, το Φανάρι έχει δίκη.

Ατυχώς έχει άδικο νομικώς, γιατί...

(...)

Με φιλία

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ".

Ο κ. Γ. Χιονίδης, το Φανάρι και η τοπική εκκλησία

Πράγματι, πολύ περιεκτικό και εμπειριστατωμένο το Σημείωμα του αγαπητού φίλου κ. Γ. Χιονίδα στο φύλλο της "Βέροιας" της 13.11.2003, με τίτλο: "Μη λιθοβολείτε το Φανάρι" σε απάντηση παλαιότερων σχολίων μας και από τη στήλη αυτή.

Αντί απαντήσεως υπενθυμίζω (άλλωστε το αναφέρει και ο ίδιος) ότι κατέχει το οφφίκιον του "Αρχοντος Νοταρίου της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας" (της Κωνσταντινουπόλεως).

Πάντως το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας στην Ιεραρχία της Εκκλησίας της Ελλάδος ήταν περίπου πέντε φορές μεγαλύτερο υπέρ των απόψεων του Αρχιεπισκόπου αφοῦ και θεωρούμενοι ως πατριαρχικοί μητροπολίται (όπως π.χ. ο Βεροίας, ο Εδέσσης κ.ά.) υπερψήφισαν την εισήγηση του κ. Χριστόδουλου.

Μόνο που στο πράγματι καθαίσθητο εγκόλπιο ημερολόγιο του 2004 της Μητροπόλεώς μας, που αναφέρεται και στον απολογισμό της δεκαετούς ποιμαντικής διακονίας του κ. Παντελεήμονα (αν και από το 1994 έως το 2004 είναι 11 χρόνια) παραλείπεται η φωτογραφία του Αρχιεπισκόπου κ. Χριστόδουλου.

Συγκεκριμένα, μετά τη φωτογραφία του Οικουμενικού Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίου (ορθώς γράφεται με δύο κ.), υπάρχει η φωτογραφία του τοπικού ιεράρχη κ. Παντελεήμονα. Ίσως είναι ακούσια παράλειψη, ίσως όμως και να εμπεριέχει μερικές απόψεις του Σεβασμιότατου περί απ' ευθείας υπαγωγής στο οικουμενικό Πατριαρχείο, όπως είναι και το ορθό από άποψη κανόνων και το γράφει και ο κ. Γ. Χιονίδης.

I.A.K.

ΔΗΜΟΣΙ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΒΕΡΟΙΑΣ

ΔΗΜΟΣΙΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΒΕΡΟΙΑΣ

281
X